

- vrátil vec Všeobecnému súdu, aby rozhodol vo veci samej vo vzťahu k žalobe o neplatnosť;
- uložil HB povinnosť nahradiť trovy konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania Komisia uvádza jeden odvolací dôvod neplatnosti založený na nesprávnom právnom posúdení.

Podľa Komisie sa všeobecný súd nesprávne domnieval, že rozhodnutia C(2019) 7318 final a C(2019) 7319 sú zmluvnej povahy.

V dôsledku toho nesprávna kvalifikácia zmluvnej povahy týchto dvoch pohľadávok viedla v zmysle judikatúry vo veci ADR (C-584/17) k nesprávne zrušeniu rozhodnutí Komisie z 5. mája 2021, C(2021) 3339 final, a z 5. mája 2021, C(2021) 3340 final, čo je predmetom tohto odvolania.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Rejonowy w Słupsku (Poľsko) 19. septembra 2022 – trestné konanie proti M.S., J.W. i M.P.

(Vec C-603/22)

(2023/C 24/30)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Rejonowy w Słupsku.

Účastníci trestného konania pred vnútroštátnym súdom

M.S., J.W. i M.P., Prokurator Rejonowy w Słupsku, D.G.- opatrovník ustanovený pre M.B. a B.B.

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa článok 6 ods. 1, 2, článok 6 ods. 3 písm. a), článok 6 ods.7 a článok 18 v spojení s odôvodneniami 25, 26 a 27 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/800 z 11. mája 2016 o procesných zárukách pre deti, ktoré sú podozrivými alebo obvinenými osobami v trestnom konaní (!), vykladať v tom zmysle, že jednak od okamihu vznesenia obvinenia voči podozrivej osobe, ktorá nedosiahla vek 18 rokov, sú orgány, ktoré vykonávajú v konaní úkony, povinné *ex officio* zabezpečiť, aby toto dieťa malo právo využiť pomoc obhajcu, ak nemá zvoleného obhajcu (vzhľadom na to, že dieťa alebo nositeľ rodičovských práv a povinností sami nezabezpečili takúto pomoc) a zabezpečiť účasť obhajcu pri úkonoch v prípravnom konaní, ako je napríklad výsluch mladistvého ako podozrivého, a jednak že tieto ustanovenia bránia vykonaniu úkonu ako je výsluch mladistvého bez účasti obhajcu[?]
2. Má sa článok 6 ods. 6 a ods. 8 v spojení s odôvodneniami 16, 30, 31 a 32 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/800 z 11. mája 2016 o procesných zárukách pre deti, ktoré sú podozrivými alebo obvinenými osobami v trestnom konaní, vykladať v tom zmysle, že zrieknutie sa možnosti využiť pomoc obhajcu bez zbytočného odkladu nie je v žiadnom prípade prípustné v prípade trestných činov, za ktoré možno uložiť trest odňatia slobody, a že prípadné odchýlenie sa od uplatňovania práva využiť pomoc obhajcu v zmysle článku 6 ods. 8 smernice je možná len v prípravnom konaní a len za okolností striktne uvedených v článku 6 ods. 8 písm. a) a b), ktoré musia byť výslovne uvedené v rozhodnutí o pristúpení k výsluchu v neprítomnosti advokáta, proti ktorému je v zásade možné podať opravný prostriedok[?]

3. V prípade kladnej odpovede aspoň na jednu z otázok uvedených v bodoch 1 a 2 – majú sa teda vyššie uvedené ustanovenia smernice vykladať v tom zmysle, že bránia takej vnútroštátnej právnej úprave, ako je:
- a) článok 301 druhá veta kodeks postępowania karnego (trestný poriadok), podľa ktorého sa ustanovený obhajca zúčastní výsluchu podozrivého len na žiadosť podozrivého a nedostavenie sa obhajcu na výsluch podozrivého nebráni výsluchu;
 - b) článok 79 § 3 trestného poriadku, podľa ktorého je v prípade osoby, ktorá nedosiahla vek 18 rokov (článok 79 § 1 bod 1 trestného poriadku), účasť obhajcu povinná len na hlavnom pojednávaní a na tých pojednávaniach, na ktorých je účasť obvineného povinná, t. j. v štádiu súdneho konania[?]
4. Majú sa ustanovenia uvedené v otázkach 1 a 2, ako aj zásada prednosti a zásada priameho účinku smerníc vykladať v tom zmysle, že oprávňujú (alebo zaväzujú) vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje v trestnom konaní, ktoré patrí do pôsobnosti smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/800 z 11. mája 2016 o procesných zárukách pre deti, ktoré sú podozrivými alebo obvinenými osobami v trestnom konaní a akýkoľvek štátny orgán, aby nezohľadnili ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré sú nezlučiteľné s touto smernicou, ako sú ustanovenia uvedené v otázke 3, a v dôsledku toho – vzhľadom na márne uplynutie lehoty na prebratie smernice – aby nahradili vnútroštátnu normu vyššie uvedenými priamo účinnými normy smernice[?]
5. Má sa článok 6 ods. 1, 2, 3 a 7 a článok 18 v spojení s článkom 2 ods. 1 a 2 a odôvodneniami 11, 25 a 26 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/800 z 11. mája 2016 o procesných zárukách pre deti, ktoré sú podozrivými alebo obvinenými osobami v trestnom konaní, v spojení s článkom 13 a odôvodnením 50 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/48/EÚ z 22. októbra 2013 o práve na prístup k obhajcovi v trestnom konaní a v konaní o európskom zatykači a o práve na informovanie tretej osoby po pozbavení osobnej slobody a na komunikáciu s tretími osobami a s konzulárnymi úradmi po pozbavení osobnej slobody (?) vykladať v tom zmysle, že členský štát *ex offico* zaručuje právnu pomoc podozrivým alebo obvineným osobám v trestnom konaní, ktoré boli v čase konania deťmi, ale neskôr dosiahli vek 18 rokov, a že táto pomoc je povinná až do právoplatného skončenia konania[?]
6. V prípade kladnej odpovede na otázku č. 5 – majú sa teda vyššie uvedené ustanovenia smernice vykladať v tom zmysle, že bránia takej vnútroštátnej právnej úprave, ako je článok 79 § 1 bod 1 trestného poriadku, podľa ktorého musí mať obžalovaný v trestnom konaní obhajcu len do dosiahnutia veku 18 rokov[?]
7. Majú sa ustanovenia uvedené v otázke č. 5, ako aj zásada prednosti a zásada priameho účinku smerníc vykladať v tom zmysle, že oprávňujú (alebo zaväzujú) vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje v trestnom konaní, ktoré patrí do pôsobnosti smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/800 z 11. mája 2016 o procesných zárukách pre deti, ktoré sú podozrivými alebo obvinenými osobami v trestnom konaní a všetky štátne orgány, aby nezohľadňovali ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré sú nezlučiteľné s touto smernicou, ako sú ustanovenia uvedené v otázke č. 5, a aby uplatňovali ustanovenia vnútroštátneho práva, ako je článok 79 § 2 trestného poriadku, v zmysle výkladu v súlade so smernicou (eurokonformný výklad), t. j. aby zachovali právo na ustanovenie obhajcu *ex offico* v prípade obvineného, ktorý v čase vznesenia obvinenia voči nemu nedosiahol vek 18 rokov, ale následne v priebehu konania dosiahol vek 18 rokov, a voči ktorému trestné konanie ďalej prebieha, až do právoplatného skončenia konania, akceptujúc pritom, že je to potrebné vzhľadom na okolnosti, ktoré sťažujú obhajobu, alebo aj – vzhľadom na márne uplynutie lehoty na prebratie smernice – aby nahradili uvedenú vnútroštátnu právnu úpravu priamo účinnými pravidlami smernice[?]
8. Má sa článok 4 ods. 1 až 3 v spojení s odôvodneniami 18, 19 a 22 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/800 z 11. mája 2016 o procesných zárukách pre deti, ktoré sú podozrivými alebo obvinenými osobami v trestnom konaní a článok 3 ods. 2 v spojení s odôvodneniami 19 a 26 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/13/EÚ z 22. mája 2012 o práve na informácie v trestnom konaní (?) vykladať v tom zmysle, že príslušné orgány (prokuratúra, polícia) by mali najneskôr pred prvým oficiálnym výsluchom podozrivého zo strany polície alebo iného príslušného orgánu bezodkladne informovať podozrivého a zároveň aj nositeľa rodičovských práv a povinností o tých právach, ktoré sú nevyhnutné na zabezpečenie spravodlivého konania a o procesných úkonoch v konaní, najmä tiež

povinnosti ustanoví mladistvému podozrivému obhajcu, a o dôsledkoch nezvolenia si obhajcu zo strany mladistvého obvineného (ustanovenie obhajcu *ex offio*), a pokiaľ ide o podozrivé deti, tieto informácie sa musia poskytnúť jednoduchým a prístupným jazykom, primeraným veku mladistvého[?]

9. Má sa článok 7 ods. 1 a 2 v spojení s odôvodnením 31 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/343 z 9. marca 2016 o posilnení určitých aspektov prezumpcie nevinoty a práva byť prítomný na konaní pred súdom v trestnom konaní⁽⁴⁾ a v spojení s článkom 3 ods. 1 písm. e) a článkom 3 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/13/EÚ z 22. mája 2012 o práve na informácie v trestnom konaní vykladať v tom zmysle, že orgány členského štátu, ktoré vedú trestné konanie, ktorého účastníkom je podozrivé/obvinené dieťa, sú povinné spôsobom, ktorý je zrozumiteľný a primeraný veku podozrivého poučiť podozrivé dieťa o práve odoprieť výpoveď a o práve nevypovedať vo vlastný neprospech[?]
10. Má sa článok 4 ods. 1 až 3 v spojení v spojení s odôvodneniami 18, 19 a 22 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/800 z 11. mája 2016 o procesných zárukách pre deti, ktoré sú podozrivými alebo obvinenými osobami v trestnom konaní a článok 3 ods. 2 v spojení s odôvodneniami 19 a 26 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/13/EÚ z 22. mája 2012 o práve na informácie v trestnom konaní vykladať v tom zmysle, že požiadavky stanovené vo vyššie uvedených ustanoveniach nie sú splnené dorúčením všeobecného poučenia tesne pred výsluchom mladistvého podozrivého bez zohľadnenia osobitných práv vyplývajúcich z obsahu smernice 2016/800, ani dorúčením takéhoto poučenia len podozrivému, ktorý sa účastní úkonu bez obhajcu, pričom sa vynechá nositeľ rodičovských práv a povinností, a ani v situácii, keď je takéto poučenie formulované v jazyku neprimeranom veku podozrivého[?]
11. Majú sa články 18 a 19 v spojení s odôvodnením 26 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/800 z 11. mája 2016 o procesných zárukách pre deti, ktoré sú podozrivými alebo obvinenými osobami v trestnom konaní, a článok 12 ods. 2 v spojení s odôvodnením 50 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/48/EÚ z 22. októbra 2013 o práve na prístup k obhajcovi v trestnom konaní a v konaní o európskom zatykači a o práve na informovanie tretej osoby po pozbavení osobnej slobody a na komunikáciu s tretími osobami a s konzulárnymi úradmi po pozbavení osobnej slobody a článkom 7 ods. 1 a 2 a článkom 10 ods. 2 v spojení s odôvodnením 44 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/343 z 9. marca 2016 o posilnení určitých aspektov prezumpcie nevinoty a práva byť prítomný na konaní pred súdom v trestnom konaní a zásadou spravodlivého procesu vykladať v tom zmysle, že – pokiaľ ide o výpovede, ktoré podal podozrivý počas policajného výsluchu uskutočneného bez prístupu k advokátovi a bez toho, aby bol podozrivý riadne informovaný o svojich právach, bez toho, aby bol nositeľ rodičovských práv a povinností informovaný o právach a všeobecných aspektoch priebehu konania, na ktoré má dieťa nárok podľa článku 4 smernice – zaväzujú (alebo oprávňujú) vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje v trestnej veci spadajúcej do pôsobnosti vyššie uvedených smerníc, a akýkoľvek štátny orgán, aby priznal podozrivým/obvineným osobám také postavenie, aké by im prináležalo, ak by k predmetným porušeniam nedošlo, a teda aby na takéto dôkazy neprihliadal, najmä ak by usvedčujúce informácie získané pri takomto výsluchu slúžili na odsúdenie dotknutej osoby[?]
12. Majú sa teda ustanovenia uvedené v otázke 11, ako aj zásada prednosti a zásada priameho účinku vykladať v tom zmysle, že požadujú, aby vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje v trestnej veci patriacej do pôsobnosti vyššie uvedených smerníc, alebo akýkoľvek iný štátny orgán, neprihliadal k ustanoveniam vnútroštátneho práva, ktoré sú nezlučiteľné s vyššie uvedenými smernicami, akým je napríklad článok 168a trestného poriadku, podľa ktorého dôkaz nemôže byť považovaný za neprípustný len z toho dôvodu, že bol získaný v rozpore s procesnými pravidlami alebo s prispáním trestného činu, ako je uvedený v článku 1 § 1 Kodeks karny (trestný zákon), okrem prípadu, keď bol dôkaz získaný v súvislosti s výkonom služobných povinností verejného činiteľa v nadväznosti na zabitie, úmyselné spôsobenie ujmy na zdraví alebo pozbavenie osobnej slobody[?]
13. Má sa článok 2 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/800 z 11. mája 2016 o procesných zárukách pre deti, ktoré sú podozrivými alebo obvinenými osobami v trestnom konaní v spojení s článkom 19 ods. 1 druhým pododsekom ZEÚ a zásadou efektivity v práve Únie vykladať v tom zmysle, že ako orgán zapojený do výkonu spravodlivosti, ktorý chráni princípy právneho štátu, a zároveň ako gestor prípravného konania má prokurátor povinnosť zabezpečiť v prípravnom štádiu konania účinnú právnu ochranu v rámci pôsobnosti vyššie uvedenej smernice, a že pri účinnom uplatňovaní práva Únie musí zaručiť svoju nezávislosť a nestrannosť[?]

14. V prípade kladnej odpovede na ktorúkoľvek z otázok uvedených v bodoch 1 – 4, 5 – 8, 9 – 12, a najmä v prípade kladnej odpovede na otázku č. 13, majú sa článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ (zásada účinnej právnej ochrany) v spojení s článkom 2 ZEÚ, najmä v spojení so zásadou právneho štátu, ako sa vykladá v judikatúre Súdneho dvora (rozsudok z 21. decembra 2021 v spojených veciach C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19 a C-840/19, *Înalta Curte de Casație și Justiție a Tribunalul Bihor*, EU:C:2021:1034), a tiež zásada nezávislosti súdov stanovená v článku 19 ods. 1 druhom pododseku ZEÚ a článku 47 Charty základných práv, ako sa vykladá v judikatúre Súdneho dvora (rozsudok z 27. februára 2018, *Associação Sindical dos Juízes Portugueses*, C-64/16, EU:C:2018:117) vykladať v tom zmysle, že tieto zásady vzhľadom na možnosť vyvíjania nepriameho nátlaku na sudcov a v tejto súvislosti možnosť Prokurátor Generalny (generálny prokurátor, Poľsko) dávať záväzné príkazy prokurátorom nižšieho stupňa, bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje závislosť prokuratúry od orgánu výkonnej moci, ako je Minister Sprawiedliwości (minister spravodlivosti, Poľsko), a tiež bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá obmedzuje nezávislosť súdu a nezávislosť prokurátora pri uplatňovaní práva Únie, najmä:

- a) článok 130 § 1 ustawa z dnia 27 lipca 2001 roku o ustroju sądów powszechnych (zákon z 27. júla 2001 o organizácii všeobecných súdov), na základe ktorého je minister spravodlivosti oprávnený – v súvislosti s povinnosťou prokurátora oznámiť situáciu, v ktorej rozhoduje súd uplatňujúci právo Únie – nariadiť okamžité pozastavenie výkonu funkcie sudcu až do vydania rozhodnutia disciplinárneho súdu, a to najdlhšie na jeden mesiac, ak vzhľadom na povahu skutku, ktorého sa sudca dopustil, spočívajúceho v priamom uplatnení práva Únie, minister spravodlivosti usúdi, že vážnosť súdu alebo základné záujmy služby si to vyžadujú;
- b) článok 1 § 2, článok 3 § 1 bod 1 a bod 3 a článok 7 § 1 až 6 a článok 7 § 8, ako aj článok 13 § 1 a 2 ustawa z dnia 28 stycznia 2016 roku Prawo o prokuraturze (zákon z 28. januára 2016 o prokuratúre), z ktorých obsahu, posudzovaného vo vzájomnej súvislosti, vyplýva, že minister spravodlivosti, ktorý je zároveň generálnym prokurátorom a riadiacim orgánom prokuratúry, môže vydávať príkazy, ktoré sú pre prokurátorov nižších stupňov záväzné, a to aj v rozsahu obmedzujúcom alebo brániacom priamemu uplatňovaniu práva Únie[?]

(¹) Ú. v. EÚ L 132, 2016, s. 1.

(²) Ú. v. EÚ L 294, 2013, s. 1.

(³) Ú. v. EÚ L 142, 2012, s. 1.

(⁴) Ú. v. EÚ L 65, 2016, s. 1

Odvolanie podané 23. septembra 2022: Tigercat International Inc. proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá komora) z 13. júla 2022 vo veci T-251/21, Tigercat International Inc./EUIPO

(Vec C-612/22 P)

(2023/C 24/31)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Tigercat International Inc. (v zastúpení: B. Führmeyer, Rechtsanwalt, E. B. Matthes, Rechtsanwalt)

Ďalší účastníci konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), Caterpillar Inc.

Súdny dvor Európskej únie (komora príslušná prijímať odvolania) uznesením z 05. decembra 2022 rozhodol, že odvolanie sa neprijíma a Tigercat International Inc. znáša svoje vlastné trovy konania.